

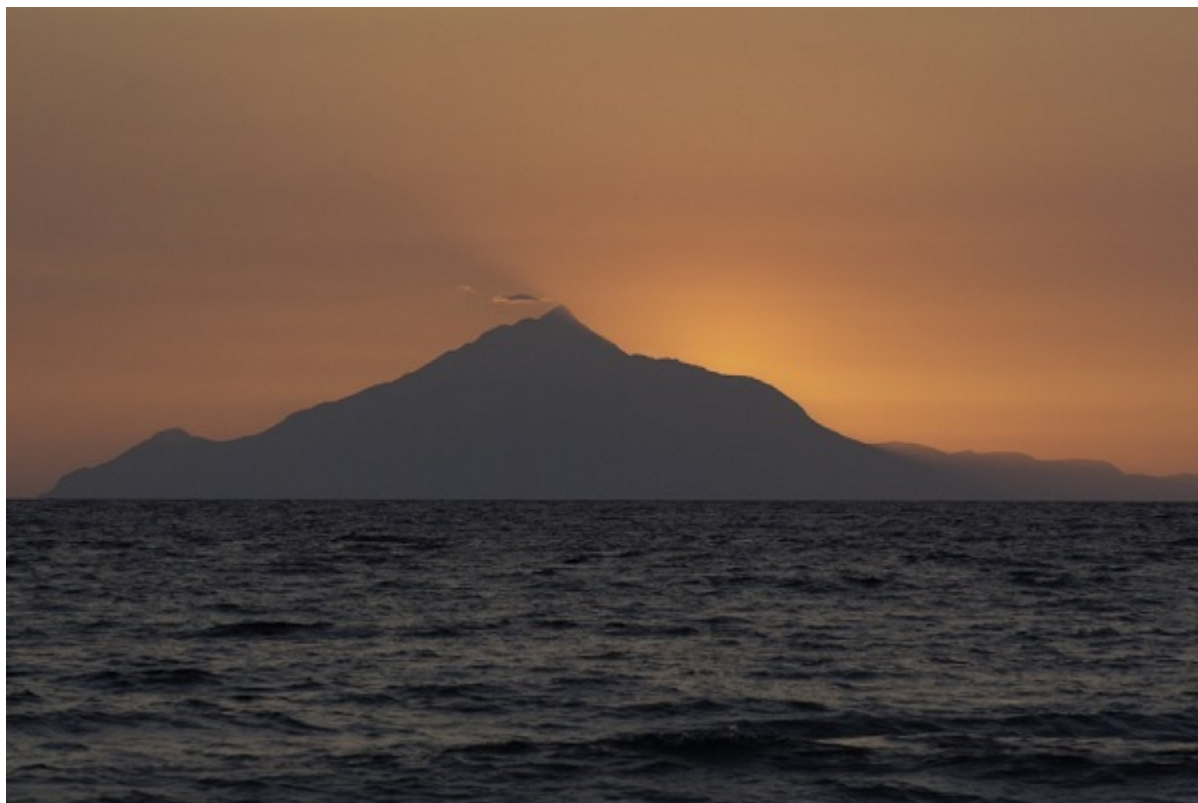
Αξιολόγηση της σπουδαιότητας της επικοινωνίας στην ποιμαντική διακονία (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=160314>]

Όλα τα παραπάνω αποτελούν εμπόδια στην ουσιαστική επικοινωνία της Ιερατικής Διακονίας. Εκτός δηλαδή των εξωγενών παραγόντων που έχουν να κάνουν με θέματα που δεν μπορεί να τα ελέγξει ο Κληρικός, υπάρχουν εμπόδια και δυσκολίες που έχουν να κάνουν αποκλειστικά με την προσωπική στάση που κρατά ο Κληρικός. Το βασικότερο ίσως εμπόδιο είναι η ανθρώπινη φιλοδοξία του Κληρικού, να είναι αρεστός και αποδεκτός από τους Ενορίτες του. Μπορεί αυτή η διαδικασία να γίνεται και ασυναίσθητα από το πρόσωπο του Ιερέα. Σίγουρα σε αυτό συμβάλλουν και οι εκφράσεις θαυμασμού και επιδοκιμασίας που πολλές φορές εκφράζουν οι Πιστοί και έχουν ως αποτέλεσμα να ενισχύουν τον ανθρώπινο εγωισμό. Για την αποφυγή δυσάρεστων συνεπειών επιβάλλεται η ωριμότητα, η σοβαρότητα και η Πνευματικότητα του Κληρικού έτσι ώστε να μην αναπτύσσονται τέτοιου είδους καταστάσεις.

Βέβαια οι Κληρικοί δεν είναι ούτε Άγιοι, ούτε εξωγήινοι και είναι πολύ πιθανόν να κουβαλούν τις δικές τους προσωπικές δυσκολίες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζεται πολύ η Ποιμαντική τους Διακονία από το περιεχόμενο της καρδιάς τους και από τον τρόπο που ζουν στην προσωπική τους ζωή. Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή να μην γίνουν τροχοπέδη στην Ιερατική Διακονία οι προσωπικές δυσκολίες και τα συναισθηματικά συμπλέγματα. Ούτε αυτά που έχουν να κάνουν με την υπερτιμημένη εικόνα του εαυτού τους , μα ούτε και εκείνα που αποτελούν συμπλέγματα κατωτερότητας. Η ισορροπία και η υγιής σχέση με τον εαυτό μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση στη ζωή των Κληρικών. Θέλει πολλή προσωπική εργασία να σταθούμε σε ισορροπία και να μην θεωρήσουμε τις προσωπικές μας αδυναμίες χαρίσματα στην πορεία μας. Υπάρχουν δυστυχώς παραδείγματα τέτοιας παρερμηνείας στη ζωή της Εκκλησίας, που η αντικοινωνικότητα θεωρείται χάρισμα και πνευματικότητα. Ο Κληρικός με τον προσωπικό του αγώνα αλλά κυρίως με τη Χάρη του Θεού και της Ιεροσύνης πρέπει να απαλλαγεί από όλα εκείνα τα στοιχεία που δυσκολεύουν την ουσιαστική επικοινωνία του με τους Πιστούς και τον απομακρύνουν τελικά από την ουσιαστική αποστολή του.

Τέλος, όσον αφορά τη χρήση των νέων τεχνολογιών και ενώ είναι κοινώς αποδεκτό πως αποτελεί ένα δυνατό εργαλείο στα χέρια των Κληρικών, πρέπει και εδώ να επιστήσουμε την προσοχή που χρειάζεται, για τη συνετή αξιοποίηση των μέσων που υπάρχουν. Η εποχή μας προχωρά και αναπτύσσεται με αλματώδεις ρυθμούς και δεν πρέπει η Εκκλησία να μένει πίσω. Έλεγε χαρακτηριστικά ένας

σύγχρονος Άγιος, ο Όσιος Πορφύριος ο Αγιορείτης, πως «είναι αμαρτία να μη χρησιμοποιούμε την τεχνολογία που ο Θεός χάρισε στους ανθρώπους». Σημασία όμως έχει τι φρονούμε και για ποιο σκοπό χρησιμοποιούμε τις νέες τεχνολογίες. Αν επιθυμούμε να μεταδώσουμε το μήνυμα της Εκκλησίας μέσα από τα επιτεύγματα της επιστήμης, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Διαφορετικά, αν δηλαδή ο σκοπός είναι να διαφημίζουμε το προσωπικό έργο, ελλοχεύει ο κίνδυνος της κενοδοξίας και του εγωισμού. Και εδώ όπως και σε όλα τα θέματα της Ποιμαντικής Διακονίας χρειάζεται πολλή Διάκριση έτσι ώστε να παραμείνει ο Κληρικός πιστός στην αποστολή του, ουσιαστικός στις σχέσεις του και αληθινός με τον εαυτό του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σκοπός της παρούσης εργασίας ήταν να αναδειχθεί η αξία της επικοινωνίας κατά την άσκηση της Ποιμαντικής Διακονίας των Κληρικών. Με την παράθεση της σχετικής θεωρίας για την επικοινωνία, έγινε μια προσπάθεια προσέγγισης στις βασικές αρχές και ψηλάφησης της πολύ όμορφης διαδικασίας της επικοινωνίας. Στη συνέχεια με την έρευνα που πραγματοποιήσαμε καταγράψαμε πώς αντιλαμβάνονται και πώς βιώνουν την επικοινωνία οι Κληρικοί στη σημερινή εποχή, μια εποχή που κατακλύζεται από τα επιτεύγματα της τεχνολογίας στο χώρο της επικοινωνίας.

Είναι πολύ ουσιαστικό, για την αποτελεσματικότερη Διακονία του Ιερέα, να γνωρίζει όσο είναι δυνατόν, την τέχνη της επικοινωνίας. Είναι μάλλον συνυφασμένη η έννοια της επικοινωνίας με αυτή της Διακονίας. Δεν μπορεί ο Κληρικός να εκπληρώσει την αποστολή του και το σπουδαίο έργο του εάν δεν επικοινωνεί ουσιαστικά με τους πιστούς. Όσο πιο επιτυχημένα γνωρίζει να επικοινωνεί, τόσο πιο πλούσια καρποφορία θα έχει σαν αποτέλεσμα της Ποιμαντικής του μέριμνας. Επίσης όταν ο Κληρικός είναι ενήμερος και γνώστης των παραμέτρων και όλων εκείνων των στοιχείων που στοιχειοθετούν την επικοινωνία τότε είναι βέβαιο πως η κάθε του επικοινωνία θα είναι ένα συναρπαστικό ταξίδι.

Επίσης θα βοηθούσε πολύ αν η Διοικούσα Εκκλησία έδινε την απαραίτητη προσοχή και μεριμνούσε για τον καταρτισμό και την επιμόρφωση των Ιερέων. Θα έπρεπε να υπάρχει ειδικό μάθημα (κύριο και όχι επιλεγόμενο) στις Ανώτατες και Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές έτσι ώστε οι υποψήφιοι Κληρικοί πριν εισέλθουν στην Ιεροσύνη να μαθαίνουν για τη σπουδαιότητα της επικοινωνίας. Ακόμα θα ήταν πολύ εποικοδομητικό να υπήρχε ειδική προσέγγιση με την διοργάνωση ειδικών Σεμιναρίων σε διάφορες Θεματικές Ενότητες όπως για παράδειγμα η επικοινωνία με τους πενθούντες ή η επικοινωνία στο Μυστήριο του Γάμου κ.α.

Η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και μέσων της επικοινωνίας είναι θέμα

επιτακτικής αναγκαιότητας. Η Εκκλησία πρέπει να είναι παρούσα στον σύγχρονο κόσμο. Σε μια εποχή που » η ερημιά των πόλεων » κυριαρχεί, η παρουσία ενός λόγου παρηγορητικού και ενός ενδιαφέροντος αληθινά αγαπητικού, φαντάζει Παράδεισος. Η Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος που βιώνει ζωντανά η Εκκλησία, γίνεται επικοινωνία με τους αδελφούς μας, με απώτερο σκοπό την χαρά και την ευτυχία των ανθρώπων.

Ευελπιστούμε με το πόνημά μας αυτό να προσθέσουμε ένα λιθαράκι στον Ακαδημαϊκό χώρο του Θεολογικού και Ποιμαντικού ενδιαφέροντος και να συμβάλουμε έτσι ώστε η επικοινωνία να αποτελέσει ουσιαστικό εργαλείο στην Ποιμαντική Διακονία των Αδελφών μας Κληρικών. Ένα αντικείμενο που θα μπορούσε να αποτελέσει θέμα μιας μελλοντικής έρευνας είναι η επικοινωνία στο Μυστήριο της Εξομολογήσεως, κάτι το οποίο δεν έχει μέχρι σήμερα ερευνηθεί διεξοδικά.